732/05

Den 14. september 2005 blev i sag nr. 66.193:

xxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager over størrelsen af den af selskabet udbetalte ménerstatning efter et dækningsberettigende ulykkestilfælde.

Selskabet har vurderet klagerens varige mén til 20 %.

Det fremgår af sagen, at klageren den 5/1 2002 anmeldte, at hun den 25/11 2001 var blevet påkørt af en taxa i London, hvorved hun brækkede højre kraveben og venstre lægben samt pådrog sig slag og sår i hovedet.

Selskabet anerkendte påkørslen som et dækningsberettigende ulykkestilfælde, og efter modtagelse af de lægelige akter, herunder en erklæring af 10/2 2003 fra speciallæge i ortopædisk kirurgi, udbetalte selskabet den 21/3 2003 á conto 141.240 kr. i erstatning svarende til en méngrad på 12 %. Da selskabet efterfølgende modtog kopi af en speci-allægeerklæring af 26/3 2003 udarbejdet af en speciallæge i neuromedicin på vegne af Pen-Sam Skade, hvor klageren tillige havde en ulykkesforsikring, revurderede selskabet méngraden og fastsatte den herefter til 20 %, svarende til en samlet udbetaling på 235.400 kr. Differencen på 94.160 blev den 22/4 2003 udbetalt til klageren.

Efter fornyet henvendelse fra klageren, som oplevede en forværring af sin helbredstilstand og derfor ønskede en genoptagelse af fastsættelsen af méngraden, rekvirerede selskabet på ny en erklæring fra en speciallæge i ortopædisk kirurgi. Da denne erklæring ikke gav selskabet anledning til at forhøje méngraden, meddelte selskabet ved skrivelse af 3/6 2004, at det fastholdt sin afgørelse. Samtidig tilbød selskabet, at spørgsmålet om méngradens størrelse med bindende virkning for begge parter kunne forelægges til afgørelse i Arbejdsskadestyrelsen.

Ved udtalelse af 19/10 2004 fastsatte Arbejdsskadestyrelsen klagerens medicinske invaliditet til 15 %. At udtalelsen fremgår bl.a.:

> "Vi har fastsat det varige mén efter et skøn med udgangspunkt i vores vejledende méntabel. Skadens følger fremgår ikke direkte af tabellen, men kan sammenlignes med følgende punkt. Efter tabellens punkt A.4.1.1 vurderes postkommotionelt syndrom, det vil sige kognitive og affektive symptomer opstået efter hjernerystelse, med lette symptomer, til 5-8 procent.
>
> Der er konstante smerter i nakkeregionen og tendens til svimmelhed og hovedpine, hvilket vi vurderer svarende til lette gener. Vi har derfor skønsmæssigt fastsat ménet som følge heraf til 8 procent.
>
> Efter tabellens punkt D.1.6.2 vurderes følger efter brud på kraveben, med daglige belastningsudløste smerter og let nedsat bevægelighed, til 5 procent.
>
> Der er følger efter brud i skulderen i form af sitren i højre arm og hævelsestendens, hvilket vi har vurderet til cirka 5 procent med udgangspunkt i tabellen.
>
> Efter tabellens punkt D.2.6.1 vurderes brud på skaftet af skinneben, helet uden smerter og uden fejlstilling, fejlrotation eller forkortning, til mindre end 5 procent.
>
> Der er jag i ankelregionen når foden sættes til. Vi vurderer at generne kan medføre et tillæg på 2 procent.

Vi har derfor fastsat det samlede mén til 15 procent."

Efter modtagelse af afgørelsen fra Arbejdsskadestyrelsen meddelte selskabet ved skrivelse af 21/10 2004, at det ikke kunne udbetale yderligere erstatning.

Da klageren ikke var tilfreds med afgørelsen, blev sagen indbragt for ankenævnet. Samtidig meddelte klageren i e-mail af 8/2 2005 til Arbejdsskadestyrelsen, at hun ikke var tilfreds med dets behandling af sagen. Hertil svarede Arbejdsskadestyrelsen i skrivelse af 14/2 2005, at hendes sag havde været forelagt for henholdsvis en ortopædisk og en neurologisk speciallægekonsulent, som på det foreliggende grundlag havde fundet sagen egnet til afgørelse. Dog tilføjede Arbejdsskadestyrelsen, at det var indstillet på at forelægge sagen på ny, og at klageren derfor kunne indsende yderligere lægelige oplysninger til brug herfor, såfremt hun var i besiddelse af sådanne.

Klageren har over for nævnet udtrykt utilfredshed med den af selskabet fastsatte méngrad. Til støtte herfor anfører klageren bl.a., at méngraden ikke står mål med de faktiske forhold, herunder at hun dagligt er plaget af smerter, svimmelhed, kvalme og nedsat koncentrationsevne. Klageren henviser desuden til, at hun med virkning fra den 1/3 2005 har fået tilkendt førtidspension.

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Til støtte herfor henviser selskabet i skrivelse af 10/3 2005 til de foreliggende lægelige oplysninger samt til udtalelsen af 19/10 2004 fra Arbejdsskadestyrelsen, hvor méngraden blev vurderet til 15 %. I skrivelsen afviser selskabet desuden at indhente yderligere lægelige oplysninger til en fornyet vurdering i Arbejdsskadestyrelsen, idet selskabet finder, at sagen allerede er tilstrækkelig belyst.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**11 Forelæggelse for Arbejdsskadestyrelsen**

A Både forsikrede og Topdanmark kan forlange spørgsmålet om méngradens størrelse forelagt for Arbejdsskadestyrelsen ved uenighed om den af Topdanmark fastsatte méngrad.

B Arbejdsskadestyrelsens afgørelse, der er en voldgiftsafgørelse, er bindende for begge parter."

Nævnet udtaler:
Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet - henset til Arbejdsskadestyrelsens udtalelse og de foreliggende lægelige oplysninger - ikke grundlag for at kritisere, at selskabet har afvist at udbetale yderligere erstatning. Nævnet bemærker i den forbindelse, at fastsættelse af méngraden udelukkende er en medicinsk vurdering.

Nævnet finder, at klageren ikke har sandsynliggjort, at fastsættelsen af méngraden i Arbejdsskadestyrelsen den 19/10 2004 har været behæftet med fejl og mangler, der har haft betydning for fastsættelse af méngraden på 15 %. Nævnet finder således heller ikke grundlag for at pålægge selskabet at indhente yderligere speciallægeundersøgelser.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jacques Hermann

udskriften bekræftes

Henning Jønsson